

Сви они који су завршили те моравске вечерње историјске школе наносили су, а и даље наносе велику штету српском друштву

- Поводом текстова „Србију су скупо коштали Принципови хици у Сарајеву” (7. 9. 2013) и „Ако је Принцип био скуп, колико је коштао Обилић”(9. 9. 2013)

„Ви сте Србин, морам да вам покажем нешто!”, рекао ми је Карл Попер у свом дому у Сарију, поред Лондона у августу 1993. године. Нисам стигао ни да седнем, а он је отрчао у своју радну собу и донео факсимил тајног документа из 1912. године. У Берлину, 12. децембра те године одржан је тајни састанак немачког државног врха и папир који је Попер држао у руци био је службени документ са тог састанка. Кајзер Вилхелм, Молтке и сви остали који су присуствовали страховали су да ће их Русија напасти и говорили су да би требало да Немачка нападне прва и тако задобије тактичку предност. Једино је адмирал Фон Тирпиц рекао да не могу ући у рат док не прошире морски пролаз Скагерак–Категат–Сунд, између Северног и Балтичког мора, тако да може да прими велике немачке ратне бродове. „А без тога, губимо рат”, рекао је адмирал и државни секретар Немачке империјалне поморске канцеларије.

Укратко, сходно документу, сви су се на крају састанка сложили и упитали Фон Тирпица колико му је времена потребно да прошири пролазе. „Две године”, одговорио је адмирал и закључак је гласио: „Идемо у рат 1914. Требало би пронаћи разлог за почетак рата, најбоље је да то буде на Балкану.” Све то је и објављено у књизи Фрица Фишера „Рат

илузија” (Krieg der Illusionen, Fritz Fischer). „Не брините, драги мој, нисте ни ви Срби криви за све, ни сада, као ни онда”, тешио ме је Карл Попер.

Колико је коштао Принцип Србију? Цена је позната: Србија је изгубила половину мушког становништва, а од тога опоравка нема. Данас би Србија имала дведесетак милиона становника да није било тако и с њом би се сасвим другачије разговарало. Колико је коштао Обилић? Иако Обилић није историјска личност, мит који је створен из тог акта непроцењиво је коштао Србију у вековима који су долазили. Сви они који су завршили те моравске вечерње историјске школе наносили су, а и даље наносе велику штету српском друштву. Колико је коштао март 1941? Хитлер је до тада третирао Југославију као примадону, а шта је следило знамо. Пошто је на територији Србије успешно деловала организација вођена светском идејом, а не локалном ситном мером, изашли смо као победници, али опет са огромним губицима. Људско месо је одувек био једини материјал који су наше команде имале у изобиљу. То је скупо, глупо, погубно и води ка нестајању. Данас зато ни тог људског материјала више немамо довољно, и све га је мање.

Да су сви поменути и непоменути случајеви били херојски чинови унутар некакве промишљене политике, питање цене не би се ни постављало. Али, пошто је 1914. године српска рука пуцала, иако је метак у револвер ставио неко други, и пошто је исто тако и 1941. године неко други опет помислио како су баш Срби опет довољно блесави и наивни да послуже као прва заморчад у гвозденим каузалним ланцима овога света који покрећу ратове – можда је крајње време да се запитамо шта је потребно да урадимо и променимо како би велике и тајне силе у будућности прве жртвене овце за своје ратове илузија потражиле на неком другом месту.

(Политика)